

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/254/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113244278
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113244278.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I. v právnej veci navrhovateľa: O. N., L. XX.X.XXXX, J. J. X, J., proti odporcovi: S. P., J. A. K. L., J. C. X/A, J., o zaplatenie 350,- €, eventuálne o zaplatenie 750,- €, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Odporcovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 13.12.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.12.2013, domáhal od odporcu zaplatenia sumy 350,- €, eventuálne sumy 750,- €.

Navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania súčasne s podaním návrhu, preto ho súd vyzval výzvou č.k. 11C/254/2013-17 zo dňa 17.12.2015, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 45,- € (6 % zo sumy 750,- €) podľa položky 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak súdny poplatok nebude v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.). Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola navrhovateľovi doručená dňa 08.01.2016, avšak navrhovateľ súdny poplatok v určenej lehote, ani po jej uplynutí, neuhradil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania, a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb., ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník poučený.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným.

Navrhovateľ na základe výzvy súdu č.k. 11C/254/2013-17 zo dňa 17.12.2015 súdny poplatok v určenej lehote nezaplatil, čo zakladá dôvod na zastavenie konania. Súd uvádza, že zákon č. 71/1992 Zb. spája vznik poplatkovej povinnosti s návrhom na začatie konania (§ 5 ods. 1 písm. a/), preto je navrhovateľ

povinný zaplatiť súdny poplatok spolu s návrhom na začatie konania. Ak navrhovateľ nezaplatí súdny poplatok pri vzniku poplatkovej povinnosti (teda súčasne s návrhom na začatie konania), zákon č. 71/1992 Zb. mu umožňuje zaplatiť súdny poplatok ešte neskôr, a to na základe výzvy súdu podľa § 10 ods. 1, ktorá obsahuje lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. Následkom nezaplatenia súdneho poplatku ani v lehote určenej súdom vo výzve podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. je zastavenie konania, o čom musí byť účastník poučený. Navrhovateľ bol poučený o následku nezaplatenia súdneho poplatku vo výzve č.k. 11C/254/2013-17 zo dňa 17.12.2015, ktorú prevzal dňa 8.1.2016. Súd konštatuje, že navrhovateľovi bol vyrubený súdny poplatok v správnej výške, podľa správnej položky sadzovníka súdnych poplatkov a v zákonnej lehote vyplývajúcej z § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

Súd dodáva, že ani Európsky súd pre ľudské práva vo svojej stabilizovanej judikatúre nikdy nevylučoval možnosť, že záujmy riadneho výkonu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu spočívajúceho v súdnom poplatku. Požiadavku zaplatiť súdne poplatky v občianskom súdnom konaní nemožno považovať za obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napríklad rozsudok vo veci Kreuz v. Poľsko zo dňa 19.6.2011, č. sťažnosti 28249/95, § 54, 60; Brualla Goméz de la Torre v. Španielsko zo dňa 19.12.1997, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, str. 2955, § 33; rozsudok vo veci Tolstoy - Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo zo dňa 13.7.1995, Séria A, č. 316-B, str. 80-81, §§ 61 a nasl.).

Súd na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorou je viazaný podľa § 135 ods. 1 OSP, konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov konania (a pokiaľ áno, ktorý z nich) z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo navrhovateľ v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie zastavené. To znamená, že použitý termín "zavinenie" nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu na začatie konania) a následkom je zastavenie konania (napríklad nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 454/2010 zo dňa 7.6.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo 225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp. zn. 2 Sžf 2/2011 zo dňa 16.3.2011).

Vychádzajúc z uvedených skutočností pri zastavení konania môže všeobecný súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznať právo na náhradu trov konania až potom, čo zistí, že neexistujú okolnosti vyplývajúce z § 146 ods. 2 OSP, ktoré umožňujú aj pri zastavení konania priznať niektorému z účastníkov náhradu trov konania z dôvodu zavinenia druhého účastníka na zastavení konania.

Navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania, hoci o následku nezaplatenia súdneho poplatku bol poučený vo výzve č.k. 11C/254/2013-17 zo dňa 17.12.2015. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania a bol by povinný nahradiť odporcovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Odporca však náhradu trov konania nežiadal, preto mu ju súd nepriznal (§ 146 ods. 2 prvá veta v spojení s § 151 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.